Necrològica

IÑAKI FERNÁNDEZ ORJALES

SEMPRE ETERN, SEMPRE ENTRE NOSALTRES

El castelloní Iñaki Fernández va morir dimarts passat als 26 anys a causa d'una llarga malaltia. Conegut com a Búfalo, estava vinculat al Club de Futbol Empuriabrava-Castelló, amb qui la temporada anterior havia contribuït a l'ascens a Tercera Catalana com a campió de Quarta. Sempre havia estat lligat al món del futbol i també havia vestit les samarretes de l'Esplais, Miapuesta Vilajuïga, Sant Hilari, Old Altrinchamians i Rochdale anglès, futbol base del Figueres i del Girona, i de la selecció de la Universitat de Girona. Durant els partits d'aquesta temporada l'Empuriabrava-Castelló, club del qual formava part també com a directiu, sempre sortia al terreny de joc, amb la complicitat de l'equip rival, amb una pancarta de suport al castelloní.

Iñaki Fernández, el cinquè de baix començant per l'esquerre, ara fa un any, amb l'equip de l'Empuriabrava-Castelló. EMPORDÀ

JUNTA I PLANTILLA DEL CLUB DE FUTBOL EMPURIABRAVA-CASTELLÓ

El veritable adeu no arriba amb el comiat, sinó amb l'oblit. Al llarg de la vida ens anem creuant amb persones que, si bé unes estaran al nostre costat més temps que d'altres, totes d'una manera o altra ens aporten experiències positives o negatives. Poques vegades però, se'ns creuen persones màgiques, persones amb un do especial, amb una capacitat innata de deixar empremta a tots aquells del seu voltant.

I ell n'era una d'aquestes. Autèntica com poques, l'Iñaki era una persona especial, treballadora, alegre i esportista. Tenia fusta de líder, es feia escoltar, sempre coherent, sòlid i ferm en les seves opinions i decisions. Això el feia bàsic en qualsevol àmbit humà, ja fos esportiu, social, familiar o laboral. Tenia una capacitat brutal d'unir i de fer equip, per damunt de les personalitats i de les individualitats.

«El futbol era la seva passió, la seva vida. No era sorprenent l'enorme quantitat d'amistats i coneguts que va fer en aquest món»

Tal com ell predicava des de feia mesos, l'equip havia de ser com una segona família. I en certa part, de mica en mica ho va anar aconseguint. Estant units i treballant espatlla amb espatlla, jugant i lluitant per aconseguir les fites i objectius que s'haguessin marcat. El futbol era la seva passió, la seva vida. No era sorprenent l'enorme quantitat d'amistats i coneguts que va fer en aquest món.

«Lluitador i somiador com pocs, i fins al darrer moment donant lliçons de vida, i fent sentir a tothom partícip de la seva il·lusió per viure»

Extremadament positiu, sempre intentava trobar un motiu per somriure i tirar endavant, malgrat que en algun moment costés de trobar el costat positiu. Desbordava alegria. Lluitador i somiador com pocs, i fins al darrer moment donant lliçons de vida, i fent sentir a tothom partícip de la seva il·lusió per viure. Amic de tots, noble i carismàtic, tenia el seu cor obert a tothom, estimant sense prejudicis, es feia estimar d'una manera recíproca.

Deixant en un record molt present, la gran quantitat d'experiències i vivències viscudes per tots i cadascun dels integrants del CF Empuriabrava-Castelló, només ens queda donar-te les gràcies! Gràcies per ser com ets. Gràcies per ser-hi sempre. Gràcies per la teva alegria i entusiasme. Gràcies per tot el que ens has donat. Gràcies infinites, gràcies, gràcies i gràcies!

Allà on siguis, els que hem tingut la sort de gaudir-te autènticament, sabem que seguiràs molt proper donant-nos suport i impregnant-nos del teu esperit d'autosuperació, de lluita i de valor per tirar endavant amb la teva ajuda.

Perquè tal com es va dir el dia que et vam dir "fins aviat": Junts serem més forts! Junts com un equip, com un bloc, com una segona família.

Sempre etern, sempre amb nosaltres!

Descansa en pau, amic!

T'estimem i t'estimarem sempre, Búfal!

Mai t'oblidarem.

Iñaki, en la seva etapa a l'Esplais. EMPORDÀ

Futbol Partit ajornat amb el Marca de l'Ham i minut de silenci

➤ El partit de Tercera Catalana entre el Marca de l'Ham i l'Empuriabrava-Castelló que s'havia de jugar el dijous passat –dia de la cerimònia de comiat d'Iñaki Fernández– es va ajornar. D'altra banda, partits que es van jugar al cap de setmana passat com el Vila-sacra-Llers, de Quarta Catalana, o el Figueres-Cerdanyola, de Tercera Divisió, van guardar un minut de silenci en record seu.

LLUÍS RIBERA

TRANSPORT URBÀ
Castelló d'Empúries
i Empuriabrava

Més informació:
www.castelloempuriabrava.cat
www.castello.cat · www.estarriol.com

VI Premis Amos de Àrea
Als màxims golejadors i porters menys golejats dels equips amateurs altempordanesos
EMPORDÀ